วารสารนิเทศศาสตรปริทัศน์ ปีที่ 28 ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม 2567)

[ดวงทิพย์ หน้า 94 - 102]

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*

Strategies for Learning a Foreign Language of Chinese Students Studying in Chinese-English Program of Communication Arts Rangsit University

ดวงทิพย์ เจริญรุกข์. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

Duangtip Chareonrook. *College of Communications. Rangsit University.*

Email: duangtipc@hotmail.com

Received: 3 May 2024 ; Revised: 13 May 2024 ; Accepted: 16 July 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566 จำนวน 100 คน ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ อายุ 19 ปี ผลการเรียนภาษาต่างประเทศเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ เกรด B และอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยอ้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ทั้งนี้ การทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษา มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน มีเพียงผลการเรียนที่มีผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : กลยุทธ์, การเรียนรู้, ภาษาต่างประเทศ

***งานวิจัยชิ้นนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยรังสิต ปี** 2566

Abstract

The objective of this research study is to examine the learning strategies of Chinese students enrolled in the Chinese-English program at the Faculty of International Studies, Rangsit University. The researchers utilized a questionnaire as a data collection tool from a sample group consisting of Chinese students enrolled in the Chinese-English program at the Faculty of International Studies, Rangsit University, who registered in the academic year 2023, totaling 100 individuals. The study results indicate that the majority of the sample group are female, with an average age of 19 years old. The average foreign language study performance of the majority of the sample group is a B grade, and they are mostly in their second year of study. In summary, direct language learning strategies overall are at a high level, with an average score of 3.48. When considering specific aspects, Compensation Strategies are at a high level with an average score of 3.73, Cognitive Strategies are at a high level with an average score of 3.45, and Memory Strategies are at a moderate level with an average score of 3.25.

Indirect language learning strategies overall are at a high level, with an average score of 4.24. When considering specific aspects, Social Strategies are at a high level with an average score of 4.66, Metacognitive Strategies are at a high level with an average score of 4.40, and Affective Strategies are at a high level with an average score of 3.67. Considering both types of language learning strategies, indirect language learning strategies overall are at a high level with an average score of 3.86. It was found that the sample group predominantly utilizes indirect language learning strategies, with a highest average score of 4.24, compared to direct language learning strategies with an average score of 3.48.

Furthermore, the hypothesis testing results indicate that the analysis of the hypothesis testing on the difference between gender, age, and academic year found no significant difference in language learning strategies. However, there were significant differences found in academic performance.
Keyword : Strategy, Learning, Foreign language

บทนำ

ปัจจุบันการใช้ทักษะด้านภาษาและการสื่อสารมีความสำคัญต่อมนุษย์โลกเป็นอย่างมาก เพราะภาษาถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทำให้ผู้คนในแต่ละสังคมเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากคนที่รู้ภาษาต่างประเทศย่อมได้เปรียบในเรื่องของสื่อสารในบริบทของการศึกษา การทำงาน การท่องเที่ยวและอื่น ๆ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีบทบาทในการพัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเรียน และประเทศชาติ ดังที่ Krashen (อ้างในชนิกา คาพุฒ, 2545) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองว่า มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่นหรือภาษาที่สอง เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสารทางการเมือง ศิลปวัฒนธรรม การค้า เป็นต้น

เมื่อทักษะด้านภาษามีความสำคัญต่อการสื่อสาร ทำให้สังคมในแต่ละประเทศมีการส่งเสริมผลักดันให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสร้างประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ทั้งเรื่องการศึกษา การประกอบอาชีพ การทำธุกิจ เป็นต้น สำหรับด้านการศึกษาบริบทที่เห็นได้ชัดเจน คือ นักศึกษาที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ทำให้ต้องมีการเรียนรู้ภาษาที่สอง และที่สามเพิ่มเติม เพื่อการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้คนในประเทศที่เราไปศึกษาต่อ รวมถึงเพื่อความอยู่รอดในการใช้ชีวิตประจำวันเมื่อต้องไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ดังที่ ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาวรรธน์ (2538) กล่าวว่า

การเรียนภาษาที่สองมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่สูญเปล่า แต่กลับจะเป็นคุณประโยชน์เป็นอย่างมากในการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม รวมไปถึงระดับโลก

สำหรับการเรียนการสอนในประเทศไทย หลักสูตรนานาชาติส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่นักศึกษาต่างชาติต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร ต่างกันตามบริบทที่พบเจอในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ดี ปัจจุบันนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยมากที่สุดตามข้อมูลสถิติจำนวนนักศึกษาต่างชาติในช่วงปี 2555-2565 (ย้อนหลังไป 10 ปี) ที่มาศึกษาในประเทศไทย พบว่า มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในประเทศทั้งหมด 228,724 คน มีจำนวนนักศึกษาจีน 106,869 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72 นักศึกษาสัญชาติจีนเป็นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากที่สุดในช่วงปี 10 ปี รองลงมาคือ สัญชาติเมียนมา โดยประเภทของมหาวิทยาลัยที่เข้าศึกษาสูงสุด ในปี 2565 ได้แก่ มหาวิทลัยเอกชน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา ข้อมูลนักศึกษารวมต่างชาติ, 2565)

มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนนักศึกษาชาวจีนเลือกเข้ามาศึกษาต่อมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยจัดการเรียนการสอนโดยวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต อันประกอบด้วยหลักสูตรที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองความต้องการด้านต่าง ๆ สำหรับนักศึกษาชาวจีนได้ ทั้งนี้ หลักสูตรที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาชาวจีนอันดับต้น ๆ จะมีทั้งหลักสูตร ศึกษาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ บริหารธุรกิจ เป็นต้น ด้วยผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนิเทศาสตร์นานาชาติ จึงให้ความสนใจที่จะเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตร เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาสูงสุดได้ รวมถึงได้เข้าใจถึงเทคนิคหรือวิธีการที่นักศึกษาชาวจีนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอีกประการ

หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนนักศึกษาจีนเพิ่มขึ้นในปี 2565 โดยมีจำนวนนักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนถึง 77 คน (สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต, 2565) การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติ(จีน) ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงใช้ในการเรียน นอกจาก ภาษาอังกฤษแล้วภาษาไทยถือเป็นอีกภาษาที่นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้ไปโดยปริยาย เพราะต้องใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษากับคนไทย เพื่อนคนไทย เจ้าหน้าคนไทย และอาจารย์คนไทย การใช้ความพยายามในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีน เพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ให้ประโยชน์ทั้งด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวัน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ซึ่งปัจจุบันได้มีนักศึกษาต่างชาติได้ให้ความสนใจเข้ามาศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาสัญชาติจีนนิยมเข้ามาศึกษาหลักสูตรนานาชาติของมหาวิทยาลัยรังสิตเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน นักวิจัยในฐานะผู้สอนในหลักสูตรนิเทศาสตร์นานาชาติ จึงประสงค์จะศึกษากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาสูงสุดได้ ตลอดจนได้เข้าใจถึงเทคนิคหรือวิธีการที่นักศึกษาชาวจีนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ให้ประโยชน์ทั้งด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวัน ว่ามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนในบริบทการศึกษานั้นๆ เข้าใจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาของตน และจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนต่อไป รวมถึงเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนภาษาของผู้เรียนเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) สร้างความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้ศึกษาและผู้ดูแลเพื่อพัฒนาระดับภาษาในหลักสูตรจีน-อังกฤษ

2) ช่วยเพิ่มคุณภาพหลักสูตรและนโยบายการผสมผสานด้านวัฒนธรรมจีน-ไทย

3) ผลการศึกษาสามารถเป็นฐานการวิจัยและการสนทนาทางวิชาการเพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในสถานการณ์การศึกษาระหว่างประเทศ

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) ซึ่งการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-Short Descriptive Study)

ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566 จำนวน 119 คน (สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต, 2565)

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรและกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% (α = 0.05) และระดับความเชื่อมั่น 95% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็กได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน ผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 100 คน เพื่อสะดวกต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) คือ แบบสอบถาม โดยหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน หรือ 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยประเมินว่า ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำผลมาพิจารณาคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าเท่ากับ 0.981 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถเชื่อถือได้ในการนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ช่วยวิจัยจะทำการช่วยผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดย

1) ผู้วิจัยประสานงานกับนักศึกษา โดยสร้าง Slot วันและเวลาที่จะทำการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาเลือกตามสะดวก

2) ผู้วิจัยพูดคุยให้นักศึกษาเห็น ถึงความสำคัญของกระบวนการวิจัยและบอกให้นักศึกษาทราบว่าการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาภาษาด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาทุกคน พร้อมทั้งสร้างความคุ้นเคยให้รู้สึกเป็นเองก่อนที่จะอธิบายขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นต่อไป

3) ผู้วิจัยแจกคิวอาร์โค้ดให้กับนักศึกษา อธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

4) นักศึกษาสแกนคิวอาร์โค้ดผ่านมือถือ เพื่อเข้าไปดำเนินการตอบแบบสอบถามออนไลน์

5) ให้เวลานักศึกษาตอบแบบสอบถาม และขออนุญาตรอ จนกว่านักศึกษาจะ กดส่ง หรือ Submit จึงถือว่าการตอบแบบสอบถามเสร็จสมบูรณ์

6) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบในแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ถูกต้อง ครบถ้วนไปวิเคราะห์ข้อมูล ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความเรียบร้อย

การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามที่มีการดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว มาทำการประมวลผล และวิเคราะห์ผลด้วยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Windows พร้อมนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ข้อ 2 โดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การทดสอบหาค่าที (t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ อายุ 19 ปี ผลการเรียนภาษาต่างประเทศเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด คือ เกรด B และอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย) ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning) และกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning) ดังนี้

1) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning) พบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.25 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 รองลงมา คือ สามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 มีการทบทวนการเรียนรู้ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และสามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามลำดับ

ด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.45 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ในประเด็นคุณจะค้นหาคำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ/ไทย มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมา คือ เลือกจะดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 คุณพยายามฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 คุณพยายามใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคที่รู้จักในหลาย ๆ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คุณพยายามฝึกเขียนให้เป็นประโยคและได้ใจความ และพยายามพูดให้เป็นประโยคและได้ใจความ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 3.35 คุณเลือกอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ จะใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 จะคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนา เข้าใจความหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้น ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

2) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning) พบว่า กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.40 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies)ในประเด็นมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 รองลงมา คือ พยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ฝึกและทบทวนภาษาต่างประเทศบ่อย ๆ เท่าที่ทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพยายามหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ตามลำดับ

กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.67 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ในประเด็นกล้าและมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาหรือคนอื่น ๆ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมา คือ สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศกับเพื่อน ๆ ต่างวัฒนธรรมได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ชมเชยตนเองเมื่อพูดภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และเขียนไดอารี่ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 4.66 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) ในประเด็นขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังไม่ทัน มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 รองลงมา คือ เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาบ่อย ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ฝึกพูดภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา ในที่นี้ คือ อาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติและเพื่อน ๆ ต่างชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาทุกครั้ง จากอาจารย์ และเพื่อน ๆ เจ้าของภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยอ้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

3) การทดสอบสมมุติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างอายุกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ อายุของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างผลการเรียนภาษาต่างประเทศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ผลการเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษากับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ชั้นปีการศึกษา แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning) พบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) และด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า นักศึกษาจีนมีเป้าหมายในการเรียนและพัฒนาภาษาต่างประเทศของตนเองอยู่สม่ำเสมอ และมีความตั้งใจพัฒนาเป้าหมายให้อยู่ในระดับที่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมพร โกมารทัต (2559) ที่พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการสื่อสารภาษาต่างประเทศและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาจีนต้องประสบในการเรียนมีความแตกต่างและซับซ้อนกว่าภาษาเดิมของตนเอง ทำให้การเรียนหรือการสื่อสารมีทั้งถูกและผิดบ้าง ส่งผลให้นักศึกษาจีนนำกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) มาใช้ในการแก้ปัญระหว่างการเรียนและการสื่อสาร สอดคล้องกับ Rubin (1982 อ้างใน สมพร โกมารทัต, 2559) ที่อธิบายไว้ว่า กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการเรียนและการสื่อสารภาษานั้น

ประเด็นที่น่าสนใจเมื่อพิจารณาในรายละเอียด คือ ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก ผู้วิจัยสามารอภิปรายในประเด็นนี้ได้ว่า มีความสอดคล้องกันในการใช้ท่าทางประกอบในการแก้ปัญด้านการเรียนและการสื่อสารต่างประเทศ เนื่องจากเป็นเทคนิคการเชื่อมโยงคำศัพท์และสิ่งรอบตัวที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร (2557) ที่พบว่า นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน ถ้าการสื่อสารด้วยทางวาจาปกติไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควรก็จะใช้อวัจนภาษาเป็นส่วนใหญ่ ก็คือ จะใช้ภาษากายประกอบไปด้วยเป็นการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในการพูดแล้วก็อาจจะมีการทบทวนความเข้าใจกันอีกรอบหรือไม่ก็ถามซ้ำอีกรอบหนึ่ง เป็นการตรวจสอบการเข้าใจ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning) พบว่า ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.60 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies)ในประเด็นมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด ผู้วิจัยสามารถอภิปรายในประเด็นนี้ได้ว่า ผู้เรียนหรือนักศึกษาก็มีวิธีการหรือการวางเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อให้การสื่อสารหรือการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเองบรรลุผล สอดคล้องกับ Nakatani and Goh (2007) ที่กล่าวว่า กลยุทธ์ความสำเร็จ คือ กลยุทธ์ที่ผู้ เรียนใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารโดยการใช้ข้อมูลหรือความรู้ทางภาษาที่จำกัดในการ สื่อความหมาย กลยุทธ์นี้ช่วยให้ผู้เรียนภาษาเลือก ใช้แผนการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใน การสื่อสารไม่ว่าจะมีทรัพยากรหรือข้อมูลใด ๆ ก็ตาม เช่นเดียวกับ สมพร โกมารทัต (2559) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแรกของตนเอง ย่อมต้องใช้ความตั้งใจ การวางแผน ตลอดจนการฝึกฝนภาษาด้วยตนเองทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

สำหรับด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า กลยุทธ์ทั้ง 2 ด้านนี้มีความเชื่อมโยงกันด้านทัศนคติและความรู้สึก ซึ่งผู้เรียนจะนำกลยุทธ์ทั้ง 2 ด้านนี้มาใช้ในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนภาษา และความมั่นใจในการเรียนรู้กับผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Oxford (1990) ที่กล่าวถึง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้ว่า กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ครอบคลุม อารมณ์ แรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษา โดยกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการพัฒนาความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกของผู้อื่น

การทดสอบสมมุติฐาน ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษา มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน มีเพียงผลการเรียนที่มีผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยสามารถอภิปรายประเด็นที่มีความแตกต่างได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน โดยในประเด็นของการเรียน คือ การได้ผลการเรียนในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร โกมารทัต (2559) ที่ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ และปริมณฑล พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาทุกกลยุทธ์ในระดับมากที่อัตราร้อยละสูงกว่าร้อยละ 50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในอัตราร้อยละมากที่สุด เช่นเดียวกับงานวิจัยที่ศึกษาโดย วิภาณี เพ็ชร์มาก (2559) เรื่อง กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การใช้กลวิธีการเรียนระหว่างผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนแตกต่างกันให้ผลในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันใด กล่าวคือ กลุ่มสูงจะใช้กลวิธีการเรียนที่มากกว่าและหลากหลายกว่ากลุ่มต่ำ ซึ่งพบว่าผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันจะใช้กลวิธีการเรียนที่แตกต่างกันด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1) สามารถทำงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในประเทศไทย ทั้งในเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศในรายวิชาที่มีการบูรณาการเนื้อหา (Integrated skills) ครบทั้ง 4 ทักษะได้แก่ พูด ฟัง อ่าน และเขียน

บรรณนุกรม

ชนิกา คำพุฒ. (2545). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๔ สถาบันชนชาติยูนนาน สาธาณรัฐประชาชนจีน* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. DRIC. https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/150210

ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร. (2557). การใช้กลยุทธ์การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย,* 6(1), 12-29

ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาวรรธน์. (2538). *ความรู้ทางภาษาศาสตร์กับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา. (2565). *ข้อมูลนักศึกษารวมต่างชาติ ปี 2565.* info.mhesi.go.th

สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต. (2566). *จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน แยกตามประเภทลงทะเบียน.* https://staffintranet.rsu.ac.th/SUWeb/Main.aspx

สมพร โกมารทัต. (2559).*การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

วิภาณี เพ็ชร์มาก. (2559). *กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน.* [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. https://tdc.thailis.or.th/tdc/search_result.php

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). “Determining Sample Size for Research Activities”. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.

Nakatani, Y. and Goh, C. 2007. Language learner strategies. In Cohen. A., and Macaro. E., eds. *A review of Oral Communication Strategies: Focuson Interactionists and Psycholinguistic Perspectives*.(pp. 207-227). Oxford University Press, Oxford.

Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publishers.